

[Birgith Mogensen]

di Nordjyllands Amt er med i frikommuneforsøgsordningen. Et umenneskeligt problem blev altså løst ad den vej.

Et andet væsentligt problem kunne måske også løses over frikommuneforsøgsprojektet.

Thisted og Hadsund Kommuner er parat til at løse deres børnepasningsproblemer på en utraditionel måde. Begge kommuner har fået den idé at betale hjemmegående husmødre eller -fædre mellem 1.000 kr. og 2.000 kr. for selv at passe deres børn helt eller delvis. Sociale love hindrer, at denne idé kan gennemføres, og derfor foreslår jeg, at en aktion desangående i første omgang gennemføres som frikommuneforsøgsprojekt.

Selvsagt tilslutter CD sig L 93.

Jane Oksen (FP):

Frikommuneforsøget er nu i gang i 22 kommuner og 5 amtskommuner. Der er mange gode forsøg i gang, og da reglerne er sådan, at kommunerne selv finansierer forsøgene, kan vi da kun støtte disse.

Vor lovgivning er på mange områder en hindring for gode initiativer, og disse forsøgsordninger vil forhåbentlig resultere i en ny og bedre lovgivning om mange ting.

Der er godkendt omkring 160 frikommuneforsøg, så der er en righoldig idébank at hente erfaring fra. Særlig de mange forsøg vedrørende ældre er interessante, for vi ved jo alle, at det stigende antal ældre er et af fremtidens store problemer. Måske vil forsøgene vise, at der kan være både billigere og bedre måder at gøre tingene på.

Vi ser derfor stort set positivt på indenrigsminister Thor Pedersens ændringsforslag vedrørende frikommuner, i hvert tilfælde når det gælder muligheden for forlængelse af de igangværende forsøg. Det er værdifuldt, at de beløb, kommunerne opnår i fortjeneste ved de mere rationelle løsninger, forbliver i kommunernes egne kasser, da man jo derved appellerer til også at finde billigere måder at løse problemerne på.

Når det gælder pleje af døende, er der utrolig mange problemer, som jeg mener vi bør tage op i udvalget. Det er jo ikke bare lykken at passe en ældre, hvis man føler sig tvunget til det og man ikke er psykisk stærk nok til det. Det er noget, der må arbejdes meget med, og jeg synes også, man bør se lidt på den aflønning, man havde tænkt sig at give de pårørende.

Der står i lovforslaget, at der kan ydes 90 pct. af den gennemsnitlige arbejdsindtægt de seneste 6 måneder, dog således at der foretages en konkret vurdering af beløb over 300.000 kr. årligt. Det er jo mange penge, det kan dreje sig om, men det er klart, at det i mange tilfælde er en meget kort periode, det drejer sig om, når det er terminalstadiet, vi taler om. Måske ville en løn, der cirka svarer til en sygehjælperløn være mere passende. Og hvad med den hjemmegående hustru uden lønindtægt, der passer en døende ægtefælle, har man tænkt på hende?

Vi vil gerne arbejde videre med dette i udvalget.

Vedrørende EIFU-kurser er vi lidt mere negative. Vi mener, at højeste dagpengesats er lidt vel meget at give ganske unge mennesker, der melder sig til EIFU-kurser. Det må være initiativet og interessen, der tæller, og ikke hvor meget man kan få i løn, ellers melder de sig måske kun til det for at få mere, end de kunne få i bi-standshjælp. Dette synes jeg også man bør se på.

Jeg kan heller ikke i den forbindelse lade være med at nævne, at Fremskridtspartiet tidligere har fremsat forslag om, at pårørende kunne passe en ældre eller handicappet, men vores forslag var noget mere omfattende, idet det omfattede alle ældre. Det er da et forslag, vi måske vil komme igen med, men det kunne da også være en idé for en frikommune at forsøge helt generelt at give pårørende, der passede en ældre eller en handicappet, et vederlag herfor.

Også med hensyn til børn, som det har været nævnt, er der talrige andre pasningsmuligheder end institutioner, og jeg ved også, der arbejdes med det. Vi er også positive over for forsøg med pasning af børn.

Forsøgene med, at en amtskommune kan kræve betaling – i det aktuelle tilfælde 1.200 kr. pr. sengedag – for patienter fra en kommune, er interessante. Forhåbentlig medfører det bedre omsorgsforanstaltninger i kommunen for de ældre, idet kommunen får en økonomisk interesse heri. Måske burde beløbet dog være den fulde sygehuspris pr. sengedøgn. Det ligger formentlig omkring 2.000-3.000 kr., afhængigt af, hvilken afdeling det er.

Forsøget kunne muligvis også bevise, at amterne er et helt overflødig organ, der snarest bør nedlægges, så de mange penge, der bruges her, kom syge og svage til gavn, og således at